

REGISTER B. NO. 156

શ્રી

૫.૨૦ સુ.

સં. ૧૯૬૦

અંક ૪ થી.

જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અધ્યા.

શિશુરિણીવંશ્ય.

ધર્મ દર્શન વિશેષ જિનવચનમ્મસ્યપચિષ્ઠં ।

વિચારકારં પંચ રશિતમણ્ણો મુક્તપણ્ણકવ ॥

તપસ્વિતમં તપ્તં વરણપણિ ચીર્ણં વિરતરં ।

નચેચિત્તે ભાવસ્તુપવપણ્ણવત્તસર્વકલ્મસ ॥ ૨ ॥

-૩૩૭-

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમા.

બાવનગર

અનુક્રમણિકા

૧ માનવ શિક્ષા.	૭૩
૨ જૈનોની ઉત્પત્તિ સંબંધી વિચારણા.	૭૫
૩ દેવદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય, અન્ને સાધારણ દ્રવ્ય વિચાર.	૮૨
૪ કોન્દરન્સ સંબંધે અગત્યની સૂચના.	૮૭
૫ વર્તમાન સમાચાર.	૯૦
૬ જૈનમત સમીક્ષા સંબંધી દીલ્હીમાં ચાલતો કેસ.	૯૪

અમદાવાદ

"જોડો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ" માં

નવસાહ રતનચંદ આરકૃતીવાળે છાપ્યું.

પ્રેસ સંવત ૨૪૩૦ શકે ૧૮૨૬ સને ૧૯૦૪

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૩૧) પોસ્ટેજ ચાર આના.

મોપાનિયું રખડતું મુઝીને આશાતના કરવી નહીં.

ગયા વર્ષની ભેટ.

રત્નશેખર રાજા ને રત્નવતી રાણીની કથા.

લવાજમ મોકલનારા માલિકોને આ છુક મોકલાવી દીધી છે. સલાસદોના સંજ્ઞામાં પણ જેમની ફી આવેલી તેમને મોકલાવી છે. લવાજમ મોકલ્યા છતાં છુક ન પહોંચી હોય તો તેમણે પણ લખીને સંજ્ઞાવી લેવી. લવાજમ મોકલવામાં પ્રમાદ કરનાર માલિક હક નવા વર્ષના લવાજમ સહીત પાછલું લવાજમ મોકલશે તો તરત મોકલવામાં આવશે. વેદયુષ્મલથી મોકલવા લખશે તો તેમ કરવામાં આવશે તેમાં માત્ર એક આનોજ વધારે લાગશે. ખરીદ કરવા ઇચ્છનાર માટે કિંમત ૪ આના.

ખાસ વિજ્ઞપિ.

શ્રી ત્રિપદિ શાલાન પુરુષ ચરિત્ર બાષાંતર-સદરહુ આજો મધ સાત વિજ્ઞાને અમારા તરફથી બાહ્ય પાડવામાં આવેલ છે. તેમાંના પ્રથમના પાંચ વિજ્ઞાન બીસકુલ વિનાશ પામ્યા છે, તે ફરીને છપાવવાનું હાલમાં શરૂ કરેલું છે તો તેમાં કોઈ પણ પ્રકારની ગફલત યા ભૂલ કોઈ પણ મુનિરાજના કે વિદ્વાન જૈન બંધુઓના લક્ષમાં આવેલ હોય તો તેમણે તરતમાં તેવા ખખર આપવા કૃપા કરવી જેથી તે પ્રમાણે મુદ્રાતીને છાપવામાં આવે. હાલ ભૂલ મુદ્રારવાનો અવકાશ છે તો તે સુધે જૈનોએ જતી ન કરવા વિજ્ઞપિ છે. તંત્રી.

પોસ્ટ વિધિ.

આ છુક પણ ફરીને છપાવવાની છે કારણ કે બીસકુલ થઇ રહેલ છે તો તેની અંદર કોઈ ફેરફાર કરવા લાયક હોય તો તે લખી મોકલાવવું. પોસ્ટહાદિ નિરંતર કરવાની ટેવવાળાએ આ ખાખતપર ચોક્કસ ધ્યાન આપવું. તંત્રી.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

હેાલોરો,
મનુ જન્મ પામી કરી, કરવા જ્ઞાન વિકાસ;
નેહ યુક્ત ચિત્તે કરી, વાંચો જૈન પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨૦ ભુ. શાકે ૧૮૨૬ સં. ૧૯૬૦ અપાડ. અંક ૪ થો.

માનવ શિક્ષા.

(ભુજંગી છંદ.)

અરે માનવી તું જરા ને વિચારી,
કર્મ કામ તેં શું અરે જન્મ ધારી;
ત્વને જોઈ જાગૃત જાગી જમે છે,
બણે ગર્વ રાખી સદા શું જમે છે. ૧

હતો ને દિને માતના મર્મમાં તું,
વિભૂતા નિના ક્રેણુ ત્યાં સદાય થાતું;
કૃતધ્ની વર્ષ કદ ક્રેણુ જમે છે,
બણે ગર્વ રાખી સદા શું જમે છે. ૨

જુવાની વિશે જુવાનીમાં વિરામો,
પ્રભુ બંધિતો વેસ ના લેશ પામ્યો,

૬૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સ્ત્રીત્રો થઈ રંગમાં શું રમે છે,
ધણો ગર્વ રાખી સદા શું બમે છે. ૩

કરી બે વિચારે બરા જીવ બેઠી,
ખરે સ્વાદ સંસાર આયુષ થોડી;
અરે તું સદા બાન છોડી બમે છે,
ધણો ગર્વ રાખી સદા શું બમે છે. ૪

ધણા માનને વિત્તના સ્વાદ ચાખ્યા,
પ્રભુતા મળી કે પ્રભુ દૂર રાખ્યા;
મદાંત્રી થઈ માનુનીમાં રમે છે,
ધણો ગર્વ રાખી સદા શું બમે છે. ૫

અરે શીર તારે બમે કાળ કાળો,
જતાતું થશે આંત્રી રાખી કિચાળો;
કરી કામ કૃદાં ખરાખી ખમે છે,
ધણો ગર્વ રાખી સદા શું બમે છે. ૬

અરે જીદ દેહે પ્રભુ ના બચવે,
હમે શીર ને કાપને દુઃખ થાવે,
વધુએ તદા શ્વાસ કાસો દમે છે,
ધણો ગર્વ રાખી સદા શું બમે છે. ૭

ખરેખાત સંસારનો ખેલ ખાટો,
કહે વાર શી કૃતતાં નીર પોટો;
ખતાવે રૂઢી નેખુસી સૂત રીતી,
પ્રભુ ભક્તિ રાખી ધરો શુદ્ધ નીતી. ૮

વલભદાસ વિ. નેખુસી મહેતા.

ચારણી.

જૈનોની ઉન્નતિ સંબંધી વિચારણા.

૭૫

જૈનોની ઉન્નતિ સંબંધી વિચારણા.

આધુનિક સમયમાં દરેક વર્ગ પોતાં પોતાની જાતિની, ધર્મની, સમાજની યા સમુદાયની ઉન્નતિ ઇચ્છે છે. અને તેને માટે અનંક પ્રકારના ઉપાયો લેવામાં આવે છે. કોઈ દ્રવ્યોપાર્જનમાં આગળ વધવા ઇચ્છે છે, કોઈ વિદ્યા મેળવવામાં આગળ વધવા ઇચ્છે છે, કોઈ અધિકાર કે ડીગ્રી મેળવનારાની સંખ્યા વધારવા ઇચ્છે છે, કોઈ સ્ત્રીઓને કેળવણી આપી સંસાર સુધારવા ઇચ્છે છે, કોઈ બાળકોને અને વૃદ્ધવિદ્વાદ અટકાવવા ઇચ્છે છે, કોઈ પુનર્જન્મ કરવાવડેજ સમાજિક ઉન્નતિ થવાનું કહે છે, કોઈ સર્વની સાથે આવા પીવાના વ્યવહારની છુટ રાખી ભાઈચારામાં વધારો કરવાથીજ શ્રેય થવાનું કહે છે, કોઈ પરદેશ ગમન કરવાવડેજ સ્થિતિમાં સુધારણા થવાનું સિદ્ધ કરે છે, કોઈ આવા પીવા વિગેરેની નાની મોટી અટકાયતોનેજ ઉન્નતિમાં આડે આવનાર ગણી તેને કાઢી નાખવા કહે છે, કોઈ ઇશ્વર કેળવણીનેજ ઉન્નતિના પરમ આધારભૂત ગણે છે, કોઈ તે કેળવણીનેજ શ્રદ્ધા બદલ થવાના સાધનભૂત લેખે છે, કોઈ અન્યમતોના ખંડનમાંજ સ્વધર્મની વૃદ્ધિ માને છે અને કોઈ આત્મગુણની વૃદ્ધિનેજ ખરી ઉન્નતિ તરીકે માન્ય રાખે છે. ઇત્યાદિ અનેક પ્રકારો બુદ્ધિના ભેદથી ઉન્નતિના પૂર્વરૂપ તરીકે તેમજ ઉન્નતિ તરીકે કહેવામાં-માનવામાં આવે છે તેમજ તેને અનુસરતો પ્રયત્ન પણ કરવામાં આવે છે. અહીંયાં ખરી ઉન્નતિ કેને કહેવી તેજ વિચારવાને વિષય છે, કારણકે કેટલીક વખત સમજ ફેરના કારણથી ઉન્નતિ તરીકે અવનતિને ગણવામાં આવે છે અને તે પ્રકારનો પ્રયત્ન કરવાથી ઉન્નતિને બદલે પરિણામે અવનતિ થાય છે.

અત્ર સામાન્ય ઉન્નતિ અવનતિનો વિચાર કરવાનો નથી, કારણકે સાધ્યભેદ સાધનોમાં જેમ ભેદ પડે છે તેમ ઉન્નતિના સાધકો પરત્વે સાધ્ય પણ પૃથક્ પૃથક્ હોય છે. અહીં તો આપણે જૈનધર્મી હોવાથી શ્રી જિનેશ્વર ભાષિત ધર્મની તેમજ તે ધર્મના પાળનારા જૈનધર્મીઓની ઉન્નતિ કેમ થાય તેજ વિચારવાનો વિષય છે. મુખ્યવૃત્તિએ તો ધર્મની ઉન્નતિ તેજ ધર્મીઓની ઉન્નતિ હોય છે, કારણકે ધર્મ અને ધર્મીઓનું અભેદપણું છે. ધર્મી કરતાં પૃથક્ ધર્મ જોવી વાનું હોતી નથી. ત્યારે જે પ્રકારવડે જૈન

૭૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ધર્મની ઊન્નતિ થાય તે પ્રકારવડેજ જૈનધર્મીઓની પણ ઊન્નતિ થઈ શકે એમ સિદ્ધ થાય છે, તેા પણ જૈનધર્મીઓની ઊન્નતિમાં સાંસારિક ઊન્નતિ, બ્યવહારિક ઊન્નતિ, આર્થિક ઊન્નતિ અને ધાર્મિક ઊન્નતિ એવા ભેદ પડે છે; તે ભેદ જૈનધર્મની ઊન્નતિમાં પડી શકતા નથી. તેથી પ્રથમ જૈનધર્મીઓની ઊન્નતિના પૂરોક્ત પ્રકારોનું યથામતિ પૃથક્કરણ કરીએ.

આધુનિક સમયમાં આપણી ઊન્નતિ કેમ થાય ? તેનો વિચાર જુદા જુદા તો પ્રાપ્ત કરતા હોય તેવું દૃષ્ટિએ પડતું નથી, તેઓ તો જે થાય તે મનેયા કરવાનુંજ માની એકલા જાણ્યા છે. તે શિવામની કુવાન વર્ગ આપણી ઊન્નતિ કેમ થાય ? તેનો વિચાર કરે છે અને પ્રયત્ન પણ કરે છે; પરંતુ જૈનશાસ્ત્રાનુસાર વાસ્તવિક ઊન્નતિને ઓળખવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવતો હોય તેમ જાણતું નથી. તેથી તેમાંનો બહુજો ભાગ પૂરો કહેલા પ્રકારોમાંથી અનેક પ્રકારોને ઊન્નતિના સાધન તરીકે માની તેને માટે જનતા પ્રયાસ કરે છે.

આ સંબંધમાં પ્રથમ તો આપણે કોની ઊન્નતિ કરવાની છે તેનો વિચાર કરવાની જરૂર છે અને તેમાં એટલું તો ચોક્કસ યાદ રાખવાનું છે કે જૈનધર્મની ઊન્નતિવડે જૈનધર્મીઓની ઊન્નતિ થાય, પણ જૈનધર્મની અવનતિના કારણોવડે તો જૈનધર્મીઓની ઊન્નતિ નજ થાય.

બ્યારે આ વિચારણા કરીએ છીએ ત્યારે પ્રથમ જૈનધર્મના સ્વરૂપને ઓળખવાની જરૂર પડે છે. બ્યાસુધી તેનું સ્વરૂપજ ઓળખવામાં ન આવે ત્યાંસુધી તેની ઊન્નતિ કેમ થાય ? એ ક્યાંથી ઓળખી શકાય ? અને તેવી સ્થિતિમાં રહીને જે પ્રયત્ન કરવામાં આવે તે પ્રયત્નથી ઊન્નતિ કરતાં અવનતિ થવાનોજ વધારે સંભવ રહે.

જૈનધર્મનું સ્વરૂપ ઘણું આદિક છે અને હાલના યુવાનો બહુજો ભાગે તેના સ્વરૂપથી અજાત હોય તેમ દૃષ્ટિએ પડે છે; તેથી મન્યસ્થ દૃષ્ટિએ જોતાં માત્ર આર્થિક યા સાંસારિક ઊન્નતિનેજ ધાર્મિક ઊન્નતિ તરીકે લેખવામાં આવે છે અને તેને માટે તથોગ્ય અનેક પ્રકારના પ્રયાસો કરવામાં આવે છે તેમજ વિચારો ગતાવચામાં આવે છે.

જૈનોની ઉત્પત્તિ સંબંધી વિચારણા.

૯૭

જૈનમતનું મુખ્ય સાધ્ય આત્મિક ઊન્નતિ કરવાનું, આત્માને કર્મમળ રહિત કરવાનું, આત્માને સ્વચ્છની પ્રાપ્તિ કરાવવાનું, અને આત્માને કર્મ વિ-મુક્ત કરી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનું છે. તેથી તેના અનુયાયીઓની ઊન્નતિ માટે જે પ્રયત્ન કરવામાં આવે તે મુખ્ય સાધ્ય તરફ દૃષ્ટિ રાખી તેને લાગી ન પડે એ-લાભ ઓછો થાય કે વધતો થાય તેની અડચણ નહીં, પણ નુકસાની તો નહીં થાય તેવા પ્રકારનો કરવો જોઈએ. આ હકીકત “જૈનધર્મ” એ શબ્દની સાથેના જોડણીને અંગે લક્ષ્ય લાવવાની જરૂર છે. બાકી તે શબ્દનું જોડણી જો કરવામાં ન આવે તો પછી બંને ગમે તે પ્રકારનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે તેને માટે કંઈ આશ્લેષ કરવાની કે લાજવાની અત્ર જરૂર નથી.

આટલા ટુંકા વિચાર ઉપરથી પણ એમ તો સુસ્ત વર્ણવેલા લક્ષમાં આવ્યું હશે કે જે પ્રયત્નવડે આત્મા કર્મથી ભારે થાય, દુર્ગતિગમનના સાધનમાં વધારો થાય અને ભવચ્છેડી વિસ્તૃત થાય તેવું કોઈપણ સાધન જૈનધર્મ કે જૈનધર્મીઓની ઉત્પત્તિનું ન ગણાય પણ અવનતિનું ગણાય. અત્ર એટલી વિચારણા કરવાની જરૂર છે કે સંસારમાં રહેલા જીવો સાંસારિક કાર્યોમાં પ્રવર્તવાથી કર્મવડે ભારે તો થયાજ કરે છે ત્યારે પછી જૈનધર્મની ઉત્પત્તિ કરવામાં તો સાંસારિક કાર્ય માત્ર છોડી દેવાં પડે, તે તો બનેજ કેમ, ત્યારે શું કરવું? આનો ઉત્તર એ છે કે દરેક બાંધતમાં લાભ-તોટાની ગણતરી કરવાની છે; બાકારીઓ લાખો ને લાખો રૂપીઆનો ખર્ચ તે કરતાં વધારે આવકના કારણસર કરે છે, તેથી સૂક્ષ્મ બુદ્ધિવડે સાંસારિક દરેક કાર્યમાં લાભ તોટાની વિચારણા કરવાની જરૂર છે, એવી વિચારણા કરનાર આત્મા પ્રાચે કર્મથી ભારે થતા નથી, પણ અહર્નિશ પરસ્પર બાધા પમાડ્યા શિવસ્ય ધર્મ, અર્થ ને કામ-એ ત્રણે વર્ગ સાધ્યા કરે છે. માર્ગાનુસારીની સ્થિતિમાંજ આ ગુણ અને તે સાથે અમ્યતો વ્યય એટલે આવકના પ્રમાણમાં ખર્ચ રાખવા રૂપ બીજો ગુણ કહેલો છે. જેમાં દ્રવ્ય સંબંધી આવકના પ્રમાણમાં ખર્ચ કરવાના વિચારની સાથે કર્મના સંબંધમાં પણ આવ્યવ્યયનો વિચાર કરવાની જરૂર છે. જો એ વિચાર કરવામાં આવે અને તેને અનુસરીને સાંસારિક કોઈપણ પ્રકારનું વર્તન રાખવામાં આવે તો પછી પૂર્વ કરેલી શંકાનું સ્વતઃ સમાધાન થઈ શકે છે, જેથી શંકા હટાવવાનું કારણ રહેતું નથી.

હવે પ્રથમ કહેલી જૈનધર્મીઓની ગુદા ગુદા પ્રકારની ઉત્પત્તિ સંબંધી

૭૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

વિચાર કરીએ. જૈનધર્મીઓની સાંસારિક ઉન્નતિ થતા માટે બાળલગ્ન બંધ થવાની જરૂર છે, વૃદ્ધવિવાહ અટકાવવાની આવશ્યકતા છે, સ્ત્રી કેળવણીમાં વૃદ્ધિ કરવાની જરૂર છે, ખાવા પીવાના સંબંધમાં આચારની વિશુદ્ધિ વધારવા યોગ્ય છે, મૃત્યુ પાછળની જન્મભુવારો અટકાવવા યોગ્ય છે, અને બાળકોને કેળવણીના સંબંધમાં જેમ બને તેમ આગળ વધારવાની આવશ્યકતા છે, આ અને શુદ્ધિમાન મનુષ્યમાંથી નીકળતા બીજાનું શુભ વિચારો અમલમાં મૂકવાથી આપણી સાંસારિક ઉન્નતિ થવાની પરિપૂર્ણ ખાતરી છે.

વ્યવહારિક ઉન્નતિનો બહેાળો સંબંધ સાંસારિક ઉન્નતિ સાથે છે, તેથી ઉપર લખેલી બાળલગ્નના સંબંધમાં પ્રયત્ન કરવો તે વ્યવહારિક ઉન્નતિનું એક અંગ છે. તે સાથે પ્રમાણિકપણાથી, સત્યતા બાળવીને અત્યંત તૃપ્તિને તથા દમને, લોભવૃત્તિને હૃદમાં રાખીને શ્રાવકવર્ગને યોગ્ય કહેવાતા બ્યાપારો કરવા અથવા ખાસ પાપ બ્યાપારવાળા શિવાય બીજા બ્યાપારીઓની નોકરી કરવી તેમજ પોલીસ, જેલર તેમજ લશ્કરી ખાતા વિગેરેની નોકરી લઈ દમને તે શિવાયની બીજી સરકારી ના દરબારી નોકરી કરવી વિગેરે અનેક બાળલગ્નને વ્યવહારિક ઉન્નતિ અથ શકે તેમ છે. આ ઉન્નતિની અંદર ઉંચા પ્રકારની ટીચીઓ મેળવીને કોઈ દેશી રાજ્યમાં સારા હોદ્દેદાર થવું અથવા સરકારી નોકરીમાં ઉંચા હોદ્દા મેળવવા, તેના પછી સમગ્રવેશ સમજવો.

આર્થિક ઉન્નતિ એટલે જૈનધર્મ વધારે દ્રવ્યમાન થાય અને તમામ જૈનબંધુઓ સુખે સુખે આર્થિક સંપાદન કરે તે. આ ઉન્નતિનો ઉપરની ઉન્નતિ સાથે ખાસ સંબંધ છે. દ્રવ્ય સંબંધી સ્થિતિમાં જૈનવર્ગને ઉંચે લાવવા માટે જૈનવર્ગમાં બ્યાપાર વૃદ્ધિ થવાની, કેળવણીમાં આગળ વધી સોલ્ડીરીટર, બારીસ્ટર, ડાક્ટર, સીનીલીયન વિગેરેની સંખ્યામાં વધારો થવાની, ઉંચા હોદ્દેદારો થઈ અનેક જૈનબંધુઓ તરફ ચીટ દ્રષ્ટિ કરવાની અને બ્યાપારનાં મોટાં દ્વાર ખોલવાની આવશ્યકતા છે; પરંતુ તે બધી બાળલગ્નમાં મહા પાપનાં કારણોને રોકવાની, શ્રદ્ધાબાદ થતા બચવાની, આચાર વિચારથી બ્રહ્મ ન થવાની, અમલદાર બદ્ધાણથી પાછા ઓસરવાની, ન્યાયોપાર્જિત દ્રવ્ય મેળવવા તરફ ખાસ ધ્યાન રાખવાની અને મહા આરંભવાળા કર્મોદ્ધનોના બ્યાપારો તથા દેવાની ખાસ જરૂર છે; કોમળાણ પ્રકારના અન્યાયવટે કે મહા પાપનાં કારણોવટે ગમે તેટલી લક્ષ્મી મેળવવા તોપણ તેથી જૈનધર્મીઓની આ

જૈનોની ઉત્પત્તિ સંબંધી વિચારણા.

૭૬

ધિક ઉત્પત્તિ ગણી શકાય તેમ નથી. કારણ કે જૈન શાસ્ત્રધારે અન્યાયોપા-
ન્નિત દ્રવ્યની તો માર્યાનુસારીની સ્થિતિજ સાન્યતા દૃષ્ટિગત થાય છે તેમજ
મહા આરંભના ક્રમોદ્ધાનનન્ય વ્યાપારોવડે કદી લાભોગમે દ્રવ્ય મેળવી શકાતું
હોય તે કરતાં શ્રાવકને કરવા યોગ્ય વ્યાપારવડે સુખે સુખે આશ્વિકા ચલા-
વવા જેટલું મજે તોપણ તે શ્રેષ્ઠ છે, એમ સ્પષ્ટ નીકળી શકે છે. દ્રવ્યવાન
વધવાથી એટલે કે ગમે તે પ્રકારે દ્રવ્ય મેળવીને લક્ષ્યાધિપતિ કે ક્રોધાધિપતિની
સંખ્યા વધવાથી જૈનધર્મે કે જૈનધર્મીઓ ઉંચી સ્થિતિએ આવ્યાતું સમજાતું
હોય તો તે સમજવામાં ભૂલ થાય છે, કારણ કે જૈનશાસ્ત્ર અર્થને અનર્થ
મૂલક કહે છે એટલુંજ નહીં પણ તેને જડતા સંપાદક માને છે, છતાં જોઓ
ન્યાયથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરે છે અને તેનો સમજ પૂરક સન્માર્ગે વ્યય કરે
છે તેને માટે અર્થ તેવા પ્રકારની લાનીકારક થતું નથી. જળી જૈન શાસ્ત્રકારે
જનાવેલી શૈલીમાં એક જોવી ગૂઢ બાબત પણ સમાયેલી છે કે ન્યાયયુક્ત
વ્યાપાર કરનારનું લાભાંતરાયકર્મ ત્રુટે છે અને તેથી સંતોષવૃત્તિ છતાં પણ
સ્વપ્ન પ્રયાસે પુષ્કળ દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ થાય છે અને પ્રાપ્તે સન્માર્ગે વ્યય પણ
અયોપાર્જિત દ્રવ્યનોજ થઈ શકે છે. અન્યાયે મેળવેલ દ્રવ્ય તો પ્રાપ્તે અયોગ્ય
કાર્યોમાંજ વપરાય છે અને કદી દોષાતા સન્માર્ગમાં વપરાય છે તો તેમાં
અભિમાન દશાનીજ સુષ્પ્તા હોય છે. તેથી જૈનધર્મીઓની આર્થિક ઉત્પત્તિ
થવા માટે ઉપર જણાવેલા વિચારો કરવાની અને તેને અમલમાં મૂકવાની
આવશ્યકતા છે.

ધાર્મિક ઉત્પત્તિના સાધનમાં સુખ્યપણે તો જે જે પ્રકારે વિષય કપાયની
મંદતા થાય તેવા કારણો જોવાની જરૂર છે, અને ગૌણપણે ઉપર બતાવેલી
ત્રણે પ્રકારની ઉત્પત્તિના સાધનો સેવવા યોગ્ય છે. ધાર્મિક ઉત્પત્તિના ઇચ્છકે
ધર્મ સંબંધી કાનુનોને બાધક ન આવે તેવી રીતે પોતે વર્તવું જોઈએ અને
જીવજોતે તે પ્રમાણે વર્તવાના માટે બળતો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. પરંતુ
આ પ્રમાણે ઉત્પત્તિના ઇચ્છકે ક્રોધપણ બાળત એવી ચદણ કરવી ન જોઈએ
કે જે બાળતથી સર્વજ બાળિત કાનુનોને બાધક આવે. અર્થાત જે જે
કાર્યમાં વિષયકપાયની વૃદ્ધિ થાય એટલે કે આત્મા પ્રાંચ ઇન્દ્રિયોના વિષયમાં
વિશેષ યુખ્ય થાય એવા કારણો પોતાને માટે કે પરને માટે જોવા-મેળવવા
ન જોઈએ; તેમજ ક્રોધ, માન, માયા કે લોભની વૃદ્ધિ થાય તેને વિશેષ

૮૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ખોરાક મળે, તેઓ પ્રદિષ્ટ થાય એવા કારણો પણ જોવા-મેળવવા ન જોઈ શકાય. આખા દિવસમાં જે જે કાર્ય પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય અથવા પ્રાપ્ત થવાનું હોય આગામી મળે તે દરેક પ્રસંગમાં ધાર્મિક ઉન્નતિના ધ્યક્ષકે ખારીક દૃષ્ટિથી (તત્ત્વદૃષ્ટિ) વડે તે તે કાર્યમાં વિષય અને કપાયની વૃદ્ધિ થાય તેમ છે કે હાનિ થાય તેમ છે તેનો વિચાર કરવો અને જો વૃદ્ધિ થવાનો કિંચિત્ પણ સંભવ જણાય તો તેમાં પ્રવૃત્તિ ન કરવી અને હાનિનો સંભવ જણાય તો પ્રવૃત્તિ કરવી. તેવી રીતે પ્રવૃત્તિ કરતાં કરતાં પણ જો મધ્યમાં પાછી વિષય કપાયની વૃદ્ધિ થતી માત્રમ પરંતુ તે તે કાર્યને ત્યાજ દેવું. આ સ્થિતિ બહુ ઉચ્ચ પ્રકારની છે. તેની દૃષ્ટિ, તેની વિચારણા તે તેવી પ્રવૃત્તિ અતિ મુશ્કેલ છે. પરંતુ ધાર્મિક ઉન્નતિના ધ્યક્ષકનું સાધ્ય તો એજ હોવું જોઈએ. આ બાબત બહુ પ્રકારે વિચારણીય છે.

ઉપર જણાવેલ વિચારણા ઉપરથી શુદ્ધિમાત્ર જોનો સહજો સમજી શકશે કે આપણી જીનતિ કરવાનું કહેવું સહેલું છે, પણ કરવું-થવું બહુજ મુશ્કેલ છે. તે સાથે એમ પણ લક્ષ્યગત થશે કે કેટલીક વખત જીનતિના વાસ્તવિક સ્વરૂપને નહીં સમજનાથી આપણે પણ જેમાં આપણી વાસ્તવિક જીનતિ ન હોય તેવા કારણોને જીનતિકારક સમજી તેમાં પ્રવૃત્તિ કરીએ છીએ અને કરાવીએ છીએ.

આ વિષય બહુ ગંભીર છે. વળી આ વિષયમાં પાડેલા ભેદથી જુદા પ્રકારના ભેદ પણ પડી શકે તેમ છે અને ઉપર દરેક પ્રકારની જીનતિના સાધનો જે બતાવ્યાછે તેનો જુદા જુદા પ્રકારમાં શુદ્ધિ અનુસાર સમાવેશ થઈ શકે તેમ છે, પરંતુ એવો કોઈ પણ પ્રકાર લખ્ય થઈ શકે તેમ નથી કે જે ચાહી જીનતિકારક બતાવ્યો હોય છતાં અવનતિકારક હોય અને તેનાથી વિપરીત પ્રકાર જીનતિકારક હોય.

આ પ્રમાણે આ લેખના લેખકનું માનવું છે છતાં તેમાં અવાંતર યા મુખ્ય કાંઈ પ્રશ્ન બૂલ થતી હોય તો સુઝ જૈનખંડુઓ સારા આધાર સાથે તે લખી મોકલાવશે તો પોતાના વિચાર ફેરવવામાં આ લેખકને કિંચિત્ પણ આશ્ચર્ય નથી. માત્ર આપણી જીનતિના ખરા સ્વરૂપની આ લેખક દ્વારા તેમજ તે ઉપર વિવેચન થઈને જે નિર્ણય થાય તે દ્વારા સર્વ જૈનખંડુઓના

દેવદ્રવ્ય જ્ઞાનદ્રવ્ય અને સાધારણ દ્રવ્ય વિચાર. ૮૧

હૃદયમાં સાતપણે પ્રતિભાસ કરવાનોજ હેતુ છે. આશા છે કે વિદ્વાન જ્ઞાન લેખકોની કરાવેલી કલમ આ સંબંધમાં ગતિ કરશે અને તેથી આ લેખકની ધારણા પ્રગિયત થશે.

તથાસ્તુ.

દેવદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય અને સાધારણ

દ્રવ્ય વિચાર.

દેવેન્દ્ર, નરેન્દ્ર અને ચોગીન્દ્ર ચેવિત જગત્પૂજ્ય શ્રી જિનેશ્વરદેવની ભક્તિ પ્રભાવના અર્થે નિર્માણ કરેલું કે નિર્માણ થયેલું દ્રવ્ય દેવદ્રવ્ય કહેવાય છે. ઉક્ત દેવદ્રવ્ય જ્ઞાન દર્શનાદિક ગુણોની પ્રભાવના કરનાર મહિમા વધારનાર દોષથી સર્વથી સુખ્ય ગણાય છે તેમજ તેનું ન્યાયથી રક્ષણ કે વૃદ્ધિ કરનારને ઘણુંજ ફળ ખતાવ્યું છે. અર્થાત્ શાસ્ત્રનીતિ સમજ વિવેકથી ન્યાયવારવાની જરૂર દેખાય ત્યાં ઉદાર દોષથી ખોટો મમત્વ નહિ રાખી વાવરવાનાં ઉપયોગ પૂર્વક રક્ષણ કરનાર તેમજ શાસ્ત્રનીતિને અનુસરીનેજ ન્યાયથી અને વિવેકથી તેની વૃદ્ધિ કરનાર ઘણુંજ ફળ-યાવત્ તીર્થકરપણું પણ ઉપાજે છે. પરંતુ ઉલટી રીતે એટલે શાસ્ત્રનીતિ વિરુદ્ધ વર્તી અર્થાત્ અન્યાય અને અવિવેકથી એટલે દેવદ્રવ્યપર ખોટો મમત્વ ધારી તેને ઉચિત સ્થાને પણ નહિ વાપરતો અથવા નહિ વાપરવા આપતો તેને કૃપણની પેરે ભૂમિ આદિકમાં સંચાલી રાખતો, તેમજ વાપરના યોગ્ય સ્થળે પણ કૃપણ દોષથી જોઇએ તેમ તેટલું પણ વિવેકથી નહિ વાપરતો અથવાતો ખેદરકારીથી તેનો ગેરઉપયોગ કરતો અથવા કરવા દેતો અર્થાત્ ઉણતતો તે દેવદ્રવ્યને સાચવતો છતો કે શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ નીતિથી (જેમ મહા આરંભાદિકની વૃદ્ધિ થાય અથવા તે દ્રવ્યનો વિનાશ થાય તેમ તેવાને વ્યાજે કે અંગકધાર ધારી) ઉક્ત દેવદ્રવ્યની વૃદ્ધિ કરનાર ઉલટો સંસારભ્રમણજ કરે. તાત્પર્ય કે દેવદ્રવ્યનું રક્ષણ કરનાર કે તેની વૃદ્ધિ કરનાર શાસ્ત્ર ન્યાય-નીતિમાં નિપુણ અને પ્રમાદ રહિત તે પ્રમાણેજ વર્તવાવાળો જોઇએ. તેવા ચક્રા પુરપથી તે દેવદ્રવ્યની ધારેલી નેમ-જ્ઞાન દર્શનાદિ ગુણોનો મહિમા વધારવારૂપ-પાર પડી શકે છે પણ બીજાથી પડતી નથી. માટે ખતતા સુધી

૮૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

તેવા પુરુષરત્નને શોધી કાઢી તેવાનેજ તેવો અધિકાર સોંપવો બંનેમંત્રે. તે પુરુષ ન ગમે તો જે સામાન્ય રીતે પણ બવાદાર ક્રશળા, નીનિધિય, લોકધિ સાથે શ્રદ્ધા વિવેકથી શોભતો હોય તેમજ અત્યંત ભવભીરૂ હોય તેવાને ઉક્ત દ્રવ્યની વ્યવસ્થા કરવા બક્ષામણુ કરવી. સદર્દુ માણુસે પણ જેમ બ તેમ શીઘ્ર તે દેવદ્રવ્યાદિક સંબંધી શાસ્ત્રનીતિ જાણવા જાની પુરૂષોનો આશ્ર સહ અપ કરવો જેથી પોતાને અને સંબંધીજનોને બાધ અને નહિ. બન સુધી તેવા કામમાં સદર્દુ માણુસની સહાયમાં એક કરતાં વધારે માણુસે ઉ રહેવું. તેમજ સદર્દુ માણુસે પણ સહાય આપનારની સંમતિ મેળવીને ક કરવું. નહિ તો કવચિત્ સ્ખલના થવાથી મોટા દુઃખનું કારણ થાય. નિઃશુ પરિણામી શ્રદ્ધા અને વિવેકહીન ન્યાયનીતિ કે લોક વિરુદ્ધ વર્તનારા કોઈપ હૃદયને ઉક્ત અધિકાર આપવો નહિ. તેવા અનધિકારીને સોંપવાથી તેને અ સોંપનાર સર્વેને બારે નુકશાન થાય છે અને ઉત્તમ દેવદ્રવ્યનો જેર ઉપયોગ વિનાશ થાય છે. સદર્દુ દેવદ્રવ્યનો વિનાશ કે ઉપેક્ષા કરનારને, બક્ષણુ કરનાર તેમજ તેમાં દાક્ષિણ્યતાથી પણ સામેલ રહેનારને અનંત સંસાર રજળવો પ છે. જેમ બને તેમ તેનો લેપ-ગ્રાધ-હોપ ન લાગે તેમ ભવભીરૂ વિવેકાં કાળજીથી વર્તવાની જરૂર છે. થોડો પણ દેવદ્રવ્યનો વિનાશ બારે નુકશા કરે છે તો સર્વથા વિનાશ કરવાથી કે ઉપેક્ષાગુહિ ધારવાથી કેટલું બ અહિત થાય તે વિવેક આણી વિચાર કરવો. વિવેક રહિત સહસા કામ ક નારને પાછળથી બહુજ પરતાવું પડે છે, માટે ગમેતેવી આપત્તિ વખતે પ જ્ઞાનત પાક રાખી રહેવાથી અંતે શ્રેય થાય છે. અને એવા વિવેકી રાજ્ય સદૃશદસ્થોજ આવા અધિકારને લાયક છે. પણ સ્વાર્થ સાધવાજ તા વિવેકવિકલ લાયક નથી.

પવિત્ર જ્ઞાન દર્શનાદિકના મહિમાને વધારનાર દેવદ્રવ્યનું બક્ષણુ, વિના કે ઉપેક્ષા કરવાથી, પહેલાં તે ગમેતેવી સારી સ્થિતિ ભોગવતો હોય, અં તેવો ડહો ગણાતો હોય, ગમે તેવો સુખી હોય પણ તે થોડાજ વખત પાયમાલ થઈ જાય છે. ઇજત આખરે ગુમાવી બેસે છે. પૈસા ટકાથી ધાર જાય છે અર્થાત્ નિર્ધન બની જાય છે. તેમજ તેની યુદ્ધિ પણ યુદ્ધી થ જાય છે અને મતિ મુંઝાઈ જાય છે તેથી માઈ ભવિષ્ય કેવું થશે તેનું તે કંઈ બાન રહેતું નથી. અનુક્રમે વધારે વધારે હોપ સેવનથી નિઃશુક પરિણામ થઈ ધર્મ-આચારથી અંધ થઈ જાય છે. તેથી શાહુકારના સુખમાં પણ

દેવદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય અને સાધારણ દ્રવ્ય વિચાર. ૮૭.

જેને તેવું દીવાળીઆ જેવું બહે છે. યાવત આબરના કાંકરાક રૂ છે. જેમ પોતાની પ્રિતિને પ્રતિફલ વિરૂદ્ધ નિષિદ્ધમાંસાદિ અભક્ષ્ય ભક્ષણ કરનારની પાયમાલી થાય છે તેમ આનું પણ સમજવું. પ્રથમ જાણે મોટી શિલા, (પથ્થર) પેટ પડી હોય, તેમ પેટ સગવડ થઈ જઈ અગ્નિને મંદ પાડી અશુદ્ધ દોષ ધારી થવાથી અનેક વ્યાધિઓને પેદા થવાનું બને છે, તેમ તે કરતાં પણ મનંત ગણે નુકસાન કરનાર આ અત્યંત આશ્લ પૂર્વક વર્જવા યોગ્ય બાવેશ શ્રી દેવદ્રવ્યનું ભક્ષણ, વિનાશ કે ઉપેક્ષાનું કરવું છે. માટે જેમ બને તેમ ધાનત પાક રાખી ઉક્ત દ્રવ્યની વિવેકથી રક્ષા કે વૃદ્ધિ કરવી જેથી ભૌતિક અને આત્મિક એવો તાત્વિક મોક્ષરૂપ લાભ થાય.

જેમ દેવદ્રવ્ય તેમજ જ્ઞાનદ્રવ્ય આશ્રી પણ સમજવું, કેમકે તે દ્રવ્યવડે જ્ઞાનનો અબુદ્ધય થઈ શકે છે અને તે સમ્યગ્ જ્ઞાનના પ્રભાવથી વસ્તુતઃ સ્વથર્થ જાણી-સમજી શકાય છે, જેથી બહુધા દોષના દાવથી છૂટી આત્માનો અચાવ કરી શકાય છે. અન્યથા અનેક દોષોના સંકટોમાં વારંવાર અંપલાવાનું બની આવે છે. માટે ઉક્ત દ્રવ્યના સદુપયોગ પૂર્વક તેની રક્ષા કે વૃદ્ધિ પણ દેવ દ્રવ્યની પેરે વિવેક અને કાળજી રાખીનેજ કરવી જેથી પવિત્ર શાસનની દિન પ્રતિદિન ઉન્નતિ થયા કરે.

ઉક્ત બંને પ્રકારના દ્રવ્યથી સાધારણ દ્રવ્ય તરફ ઓછું ધ્યાન ખેંચવા યોગ્ય નથી. કેમકે તે બંનેને પશ્યાદારની પેડે પુષ્ટિ આપનાર સાધારણદ્રવ્ય છે. ખરી રીતે તે ઉભયને પુષ્ટિજનક હોવાથીજ સાધારણ કહેવાય છે. માટે સાધારણ દ્રવ્યની પુષ્ટિ કરનારને પૂર્વ ઉભયની પુષ્ટિનું ફળ મળી શકે છે તેમજ સાધારણ દ્રવ્યના લોપ કરનારને પૂર્વોક્ત ઉભયની હાનિનું ફળ મળે છે.

પ્રસંગે કહેવા યોગ્ય છે કે આજકાલ સાધારણ ખાતું ઘણુંજ હુબતું દોષથી ખીજા ખાતાંઓને બહુધા ધક્કો લાગે છે માટે ખીજા ખાતાંઓ કરતાં સાધારણ ખાતા તરફ ભવ્ય પ્રાણીઓએ ખાસ વધારે લક્ષ દેવાની જરૂર છે. કેટલાક અજ્ઞાની છૂટો તો પોતાના સંબંધીઓની પછાડી અમુક રૂકમ મેળામ અથવા અમુક ધર્માશ્ર કલ્યાણતાં આપ આપણી મોજ મુજબ તે દ્રવ્યનો ઉપયોગ કરી પોતાને નિર્દોષ માને છે તે ન્યાયયુક્ત નથી. દૃષ્ટાંત તરીકે અમુક શાહુકારના અમુક દિવસથી ખાડી કાઢી આપ્યાબાદ જેમ તેને બાજ સહિત અંતે

૮૪

શ્રી ઢેનધર્મ પ્રકાશ.

બરપાયા કરી આપવા પડે છે તેમ યા તેથી અધિક આ ધર્મમહારાજ દેણું સમજવાનું છે, છતાં જે દગબાજ કરી બાજ પોતે ખાઈ મૂળગી પણું ઢુંકી ચુદતામાં પતાવી આપતો નથી તેને આશ્ચર્ય બહુ સંસાર બ્રહ્મ કરવું પડે છે. શ્રી ધનેશ્વરમરી મહારાજ શ્રી શત્રુંઘ્ય મહાત્મ્યમાં કહે છે :

ધર્મેનાધિગતૈશ્વર્યો, ધર્મેમેવ નિહંતિયઃ ।

કથં શુભાયતિર્ભાવી, સ સ્વામિદ્રોહપાતકી ॥

અર્થાત્ ધર્મના પ્રભાવપડે પ્રાપ્ત થઈ છે લક્ષ્મી-સંપદા જેને એને પ્રાણી ધર્મનેજ હણે છે-લોપે છે તેવા સ્વામી દ્રોહ કરનાર પાપી પ્રાણીનું બહુ શી રીતે થશે? અર્થાત્ તેવા બદ્ધાનતવાળા પાપી પ્રાણીનું બે કોઈ રીતે થવાનો સંભવ નથી. માટે ગોઠ્યું તેવું પાળવું એજ સજ્જનતા લક્ષણ છે. ખરી રીતે પહેલાં બોલ બોલવા-પ્રતિજ્ઞા કરવી-તે પૂરતી રીતે પોતાની શક્તિ વિચારીને કરવી કે નથી પાછા તેથી ફગી જવા-પ્રતિજ્ઞા બ્રષ્ટ થવા વખત ન આવે. આજકાલ આગ પુષ્પ વિચાર કર્યા વિના કેસ ગાડરીયા પ્રવાહે પ્રતિજ્ઞા કરી બ્રષ્ટ થતા અને થયેલા અને તેમ કરી અમહા દુઃખી સ્થિતિ સાક્ષાત્ અનુભવતા ઘણા પ્રાણી દેખાય છે.

ન્યારે જ્ઞાની પુરૂષો લક્ષ્મી સંપાદન કરવાનું મુખ્ય સાધન ન્યાય પ્રમાણીકતાજ બતાવે છે ત્યારે આજકાળ ઘણા જડબરતો અન્યાયનેજ મુખ્ય પદ આપી સંતોષ ધારે છે, જેને પરિણામે આજકાળ પ્રતીત થતી અધર્મ સ્થિતિનેજ ભોગ પડવાનો વખત બહુમા આત્મા વિના રહેતો નથી અથવા જાણી જોઈને પથ તથા કુપથ બજનારને દિત-સુખ શી રીતે થાય? પથ સમાન તો ન્યાય માર્ગ છે અને કુપથ સમાન અન્યાય માર્ગ છે તે હે ભવ્ય પ્રાણીઓ! જે તમે આ લોકમાં પ્રત્યક્ષ સુખ પામવાને ઇચ્છતા તે તેમજ પરલોકમાં પણ વિશેષ સુખી થવા ચાહતા હો તો અન્યાય રૂપ કુમાર્તે મૂકીને તરત ન્યાયનો સિદ્ધો રસ્તો ઝાલો-પકડો. સ્વચ્છંદ મતિ તથા હે શાસ્ત્ર મતિ ધારો. અવિવેક મૂકી વિવેક આદરો. કુમતિનો સંગ પરીહરી સુમતિનો સંગ ભજો. આજસુધી અજ્ઞાન દશાએ ભૂલા ભમ્યા તેનો પશ્ચાત્તાપ કરી ફરી ભૂલ ન કરવા દૃઢ સંકલ્પ કરો અને ખીજ પણ તમારા મિત્ર

દેવદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય અને સાધારણ દ્રવ્ય વિચાર. ૮૫

સંબંધી જનોમાં સારી આચરણથી દાખલો બેસાડો, તેઓને સારી હિત પ્રાપ્તિ આપો જેથી તેઓ પણ સારે રસ્તેજ ચાલે.

૬૬ કદાચદ દર કરી જેમ આપણું સુધરે, શ્રેય થાય તેમ વર્તવું. સુધરું નહિ પણ આપણું સુધરતું કે સુધરેલું દેખી બીજા પણ આપણે સુધરેલા કરેલા ઉત્તમ માર્ગે ચાલે તેમ વર્તવું. આપણે વિચારીએ જે આપણે આપણે સુધારો આગળ પર કરી લેશું પણ તે કેવળ મોહભ્રમજ માત્રા. કોઈ પ્રત્યક્ષ આપણો થતો બગાડ ઉવેખીને ભાવી કાળપર સુધરવાની આશા ત્યાં બાને રાખવી? માટે તેવી ઉપેક્ષા બુદ્ધિ નહિ ધારતા જેમ વહેલાં વહેલાં પોતાની બુદ્ધિ સુધારી લઈ પોતાનું શ્રેયઃ સધાય તેમ વર્તવું એજ ઉત્તમતાનું, કદાચ છે. સમજણ પણ તેનીજ ખરી. સુધરવાની ખાલી (ખોટી) આશા પર જીવતાં ઓચીંતા કાળે પોતાની રાક્ષસી દાદ નીચે દાણી નાંખ્યા તો પછી કોને પૂછ્યા જવું? માટે 'પાણી પહેલાં પાણ' ની જેમ આગમનથીજ પોતાના શ્રેય માટે ઉપાય યોજવા.

આ પ્રમાણે આત્મ સુધારા માટે સચિંત અને કાળજીવાળા ભવ્ય પ્રા-
પ્તિઓ ખરેખર પોતાનું હિત સાધી શકે છે. તાત્પર્ય એ છે કે દેવદ્રવ્ય, જ્ઞા-
નદ્રવ્ય, સાધારણ દ્રવ્ય કે ગમે તેવા ધર્માદાના દેણાથી પોતે મુક્ત થઈ બીજા
જનુ દુખતા એવા પોતાના મિત્રો કે સંબંધી જનો હોય તો તેને પણ મુક્ત
કરવા ખાસ ઉત્કંઠા રાખવી. તેમજ એકલા થયેલા દેવ-જ્ઞાન-સાધારણ કે ધ-
ર્મદ્રવ્યની યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવા એક સારી વ્યવસ્થાપક કમીટી સ્થાપવી,
જે કમીટીના પ્રમુખ યા સેક્રેટરીઓએ તે તે દ્રવ્યની યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવા
પોતાની બુદ્ધિ શાસ્ત્રપરતંત્ર રાખી વિચાર કરી ન્યાં ન્યાં ખાસ જરૂર હોય
ત્યાં ત્યાં તેના ઉપયોગ કરી જેમ જ્ઞાન દર્શનાદિક ઉત્તમ ગુણોની પ્રભાવતા
પણ તેમ કરવા ચૂકવું નહિ. થતી આશાતાઓ દૂર કરવા પ્રથમજ વિચાર
કેમવેળે ઉપયોગ તે તે દ્રવ્યની રક્ષા તેમજ વૃદ્ધિ પણ પવિત્ર શાસ્ત્ર આમનાય
ક્રમજ તેને અનુસારેજ કરવા અમલ કરવો, તેમજ તેવી રીતે અમલ કરવા
બીજાઓને સલાહ આપવી. દુઃકાળમાં શ્રી વીતરાગ વચન અનુસારે જેમ સ્વ-
પણું શ્રેય થાય, પવિત્ર જિનશાસનની ઉન્નતિ થાય તેમ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ
અને જ્ઞાનો ત્રણમાં રાખી વર્તવું.

૮૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

આ વિષય ઘણો ભંબાર અને ઉપયોગી હોવાથી વિશેષ રૂપે બન્ધ સત્તોએ તેને વિષય સંબંધી ગ્રંથો ખાસ અવસોધી તત્ત્વરહસ્ય જેઓ જેમ સ્વપરબુંદ્રેય થાય તેમ સરસપણે વર્તવા યત્ન કરવો ધર્મરંધ્રસ્ય જ્ઞાણી તે મુજબ સરસતાથી વર્તવું એજ સાર છે. ને બાક્યું પણ તેનુંજ લેખ છે, નહિતો કેવળ ભારમૂતજ સમજવું. ખરી રીતે ન્યાયને યથાર્થ સમજનાર અને ભવભીરૂ હોઇ તેજ પ્રમાણે ન્યાયથી સાલનાર જગત્તે આશીર્વાદ રૂપ થાય છે અને તેથી વિરૂદ્ધ વર્તનારો શ્રાપ રૂપજ નીવડે છે. પ્રમાણિક રીતે સાલનાર માણસ સરસ હોઇ શકે છે, પણ અપ્રમાણિક-અન્યાયી તો સર્પની પેરે વક્તાજ ધારણ કરે છે. તે મિથ્યા નિપથી બરેસો હોવાથી ભવભીરૂ સજ્જનો તેનો સંગ કે વિશ્વાસ કરતા નથી. તેનાથી દૂર રહે છે. યા તેનેજ દૂર કરે છે. ન્યાયના અર્થો છૂંચેને સમજવા એક દાખરો દેખાડીએ-શ્રીમંત પિતાદિકની લક્ષ્મીનો વારસો મેળવવા જેટલે દરજ્જે તેના પુત્રાદિક હકદાર છે તેટલેજ દરજ્જે તેજ પિતાદિકનું દેવ, જ્ઞાન, સાધારણ યા ગમે તે ધર્માદ્ય દ્રવ્ય પોતાની યદ્ય આવેલી હીણપતને લઈને કે કેવળ પ્રમાદ્યોજ દેવું રહી ગયેલું હોય તે તે દ્રવ્ય દેવાને તેના પુત્રાદિકનો ઓછો હક નથી. જ્યારે ખરી ગયેલાં કે જેભાન યદ્ય ગયેલાં માખાપ આદિકના લેણાં નાણાં તેના પુત્રાદિક વસૂલ કરી શકે છે તેમજ દેણાં નાણાં પણ તેઓએજ સુકવવા બેઠાંએ છીએ; ત્યારે જેઓ કેવળ સાર્થ અંધ યદ્ય લેણું લઇ દેણું દેવા ઇચ્છે નહિ તેઓ તો ન્યાય માર્ગથી આધા (દૂર) સાલનારા છે એમ સમજવું. તેવા અન્યાયાચરણથી અતે તેઓની ભારે પુતારી થાય છે. 'આહાર તેવો ઉદ્દગાર' તે ન્યાયે બુદ્ધિ મલીન થાયથી તેઓ થોડાજ વખતમાં ધર્મ અને લક્ષ્મી કલ્મયથી બ્રૂટ થઇ જાય છે. અથવા તો જ્યારથી અન્યાય મતિ ધારી અન્યાય આદર્યો ત્યારથી ધર્મ બ્રહ્મ તો થયોજ અને જે ન્યાય લક્ષ્મીનું વર્ણીકરણ છે તે ન્યાયને ખીતીપર (દૂર) મુકાયથી યાવત્ લોપવાથી અને અન્યાય સેવવાથી તરતજ યા થોડા વખતમાં યશ લક્ષ્મી આદિકથી પણ બ્રૂટ થાય છે અને કેવળ દુઃખ અને અપયશનો ભાગી યદ્ય ભવાંતર માં મહા દુઃખ દાવાનળમાં પડાય છે. નરક નિગોદાદિકમાં ઘણા ભવો ભમે છે. ચારત્ત દુર્લભભોષિ યદ્ય અનંત દુઃખ પામે છે. આમ હોવાથી હે મુક્ત મિત્રો અને બંધુઓ! જગો અને સઘ પ્રમાદ પરિહરી આપા અનર્થથી મુક્ત થાઓ અને જીનંતે મુક્ત થવા ઉપદેશો (કાદેશ આપો). ઇત્યયમ.

મુનિ કપુરચિન્મયજી.

કોન્ફરન્સ સંબંધી અગત્યની સૂચના

૮૭

કોન્ફરન્સ સંબંધે અગત્યની સૂચના.

વીર પરમાત્માના વીર બાળકો આજકાલ પોતાની ધાર્મિક-વ્યવહારિક-સાંસારિક અને નૈતિક ઉન્નતિ કરવાને મગ્ની રહ્યા છે. જ્યાં ત્યાં કોન્ફરન્સની વાતો ચાલી રહી છે. તેની નાની મોટી સભાઓ દરેક, નાના મોટા ગામમાં ભરાય છે. દરેક વર્તમાન પત્ર યા માસિક તેના ત્રિપથો સંબંધે ચર્ચા ચલાવી રહ્યાં છે. ઉન્નતિ અર્થે જૈન ઉદાર ગૃહસ્થો બહુજો હાથે પૈસા વાપરી રહ્યા છે. તે ખાતે મોટા ખર્ચ થાય છે. જ્યાં ત્યાં કોન્ફરન્સ તરફથી ઉપદેશ અર્થે છટાદાર ભાષણ કરી શકે તેવા માણસો મોકલવામાં આવે છે. દરેક જૈન ગૃહસ્થ આ કામમાં તન-મન-ધનથી ખનતો ભાગ લે છે. મુંબઇ ખાતે ગઇ સાલ ભરાયેલી બીજી જૈન કોન્ફરન્સ વખતે થયેલું કામ તેમજ આવતી સાલ બહોદરા ખાતે થનારી ત્રીજી કોન્ફરન્સ માટે ફૂલકમીટી આદિ બાબતોથી સત્વર થતી તૈયારી જૈનોના ભાવ-ઉમંગ ને ખતનો પુરાવો છે. આ બાબત ખરેખર સ્તુતિપાત્ર છે.

ખરેખરી ઉન્નતિ કરવી હોય તો આટલેથી ખસ થશે નહિ; જ્યાંસગી શ્રાવક, શ્રાવિકા, સાધુ અને સાધ્વીઓ સર્વે એકત્ર થઇ આ કામ માથે નહિ ઉપાડે ત્યાં લગી ધારેલી મુરાદ ખર આવે એ તદ્દન અસંભવિત છે. તેને માટે શ્રાવકો ગમે તેટલી મહેનત કરશે, પણ જ્યાં સુધી સાધુઓ તે બાબત ધ્યાનમાં નહિ લે ત્યાં સુધી સર્વ ફોકટ છે; શ્રાવક-શ્રાવિકા કોન્ફરન્સના હેતુ, ફાયદા અને જરૂરીયાત સમજે તેથી શું ખસ થયું! નહિજ સાધુઓએ પણ તે સર્વ બંધનવું જ જોઇએ. કેટલાએકને માન્યામાં નહિ આવતું હોય, પણ હું ખરેખર કહું છું કે હાલ કેટલાએક એવા પણ સુનિમહારાજો છે કે જેઓને આ કોન્ફરન્સનાં સર્વ ફાયદાં બિલકુલ સ્તુતિપાત્ર લાગતાં નથી; અને જેઓ આથી કરીને ઉન્નતિને બદલે આપણી અવનતિ થશે એમ માને છે, તેની અસર કેટલાએક શ્રાવકોને પણ થયા વિના રહેશે નહિ.

આપણા સાધુઓ હંમેશાં વિચરતા હોય છે, તેઓ અંધક રૂપાને સ્થાયી હોતા નથી; માટે તેઓને જો આપણી આ કોન્ફરન્સનો ફાયદા, હેતુ અને જરૂરીયાત ખરેખર અગત્યમાં આવે તો દરેક નાના મોટા ગામનાં શ્રાવ-

૯૯

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કોને તે વધારે સારી રીતે સમજવી શકશે. અને પછી આપણને દરેક ગામમાં તેમજ પ્રાંતમાં ઉપદેશ અર્થે માણસો મોકલવાની પંચાત દૂર થશે. આથી તે માણસોના પગારના ભોગમાંથી પણ વિમુક્ત થઈશું. હું મારા પોતાના અનુભવથી ખાત્રી પૂર્વક કહું છું કે ક્રાન્દરન્સ તરફથી મોકલાયેલ વક્તાઓનાં અમૂલ્ય બોધકારક છટાદાર ભાષણો અસર કરશે તેના કરતાં સાધુઓ પોતાના ઉપદેશથી જનસમૂહમાં વધારે અસર કરી શકશે; આથી વળી ખીજે મોટા લાભ થવા સંભવ છે.

જ્યાં લગી આપણા પ્રાચીન અમૂલ્ય ગ્રંથોમાં સમાયેલાં નૈતિક-વ્યવહારિક-ધાર્મિક શિદ્ધાંતો બહાર આવવા પામ્યાં નથી, જ્યાં લગી તે ગ્રંથોના બંદારોના દ્વાર વાયકટદંતે માટે ઉધાણું મૂકવાં નથી, જ્યાં લગી વૈદિક-ગણિત-જ્યોતિષ પગેળા જૂતત્ર આદિ વિદ્યાઓ અને શાસ્ત્રો ઉપર લખાયેલા અપૂર્વ ગ્રંથો જનપ્રિય થઈ પડ્યા નથી, જ્યાં લગી મહાન ગ્રંથોમાં સમાયેલું રહસ્ય આપણને સમજાયું નથી, જ્યાં લગી શ્રાવકો તેમજ મુનિઓમાં એવા વિચાર પ્રચલિત છે કે આપણાં પુસ્તકો બહાર પાડવાથી તેમનું માહાત્મ્ય ઘટશે, જ્યાં લગી તેવાં પુસ્તકો ઉપર અન્ય ધર્મી ટીકા કરશે એવા ભયથી તે છપાવાશે નહિ, જ્યાં લગી તેવા લોકોપયોગી ગ્રંથો બહાર આવવાને બદલે જીર્ણ થતા જશે ત્યાં લગી ખરી ઉન્નતિ આપણાથી બહુ દૂર રહેશે તેમાં કંઈજ શંકા નથી. જો તે ઉત્તમ ગ્રંથો પ્રકાશમાં આવે તો અવળીનીય ખ્યાતિ અને ઉન્નતિ થવા વિના રહેશે નહિ.

આ પુસ્તકોને બહાર આણવાનું કામ આવક-આવિકા તેમજ સાધુ-સાધ્વીઓ સર્વનું છે. મારા માનવા પ્રમાણે તો આ કામ શ્રાવકોનું છે તે કરતાં સાધુઓનું વિશેષ કરીને છે. કેટલાંએક કારણોને લઈને આ કામ શ્રાવકો કરે તેના કરતાં સાધુઓ વધારે સારી રીતે કરી શકશે. સાધુઓ સંસાર-જાળથી મુક્ત હોઈ તે કામમાં આવક કરતાં તેઓ વિશેષ વખતનો ભોગ આપી શકે તેમ છે. વળી તેઓએ માગતી તેમજ સંસ્કૃતનો સંસાર અભ્યાસ કરેલ હોય છે. પણ અફસોસ! તે બધા ઉપર ધૂળ મળી જાય છે. લાલની સ્થિતિ બેદજનક તથા શરમાવનારી છે. મુનિઓ સંસારથી વિરક્ત છતાં સારાગી દેખાય છે. તદ્દન બીતરાગી હાલ વિરલાભ માત્રમ પડે છે. પોતાના ગુરના પુસ્તકના અમૂલ્ય બંદારના ભાગ પાટી વહેલી કેવામાં શિષ્ય મુનિઓ ગુપ્ત

કોન્ફરન્સ સંખ્યે અગત્યના વિચાર.

૮૬

રહે છે. વળી વખતપર તે પુસ્તકો માટે પોતાના ગુરુભાષ્યો સાથે કળ્યા-
કુસંપો કરવા સુકતા નથી. સાધુ-સાધ્વીઓ પણ કુસંપ તજવા અસમર્થ
હોય તો પછી આવક-આવિકાઓનાં હોય ક્યાં ગળુનો ? કુસંપ હોય ત્યાં
ઉન્નતિનાં સ્વપ્નો પણ કેવાં ? સુવર્ણમય દિવ આ અધમતાએ પહોંચ્યો
છતાં પણ હજી હિંદવાસીઓ કુસંપથી ચતા ગેરલાભ સમજી શક્યા નહિ !
આથી વધારે હૈયાદ્રુટેજ કોણ હોઈ શકે? એટલા રાગ દ્રોપથી સંતોષી નહિ થતાં કેટ-
લાક મુનિમહારાજો તો શિષ્યો વધારવાની ચિંતામાં પડી ગયા છે. શિષ્યો ન હોય
તો મુનિઓની ચાકરી કોણ કરે ? મુનિઓને શિષ્યો વિના કેમ ચાલે ?
હાલ શિષ્ય કરવાની પ્રથા કાંઈ આપી નથી; અને તેને માટે સંસારીને
મુનિવર્ચની રિચિતિમાં દાખલ કરવા ને હીલચાલ થાય છે તે કેટલેક દરજ્જે
ધોડા ચુકારા વધારારાહિત માન આપવા લાયક છે. તે દિવસ્યાલનું સચિરતર ખ્યાન
ધોડા દિન અગાઉ “ઠેન” પત્રમાં આપાયેલ છે. સ્વભાષા બોલે લખતાં
વાંચતાં નથી આવડતી, બોલે હળુ દીક્ષા શુ? આત્માનું કલ્યાણ શુ? અને
તે કેમ થાય ? મુનિ આચાર શુ? ઠેનધર્મ શુ? એનું પણ જ્ઞાન નથી તેને
સત્વર, ઇચ્છા હોય કિંવા ન હોય તો પણ સમજી નથી દીક્ષા આપી સાધુની
સંખ્યા વધારીથી શું ધર્મની ઉન્નતિ થશે ? તેવા મુનિમહારાજો ક્યારે
પોતાના આચાર વિચાર જાણે, ક્યારે સ્વભાષા પરિપૂર્ણ જાણે, ક્યારે તે સં-
સ્કૃતને માગધીનું સાદું જ્ઞાન મેળવે અને ક્યારે તે લોકોને ઉપદેશ આપવા લાયક
થાય તેનો તો જરા ખ્યાલ આણે. આવી રીતે મુનિઓ પોતાનું કર્તવ્ય
આચાર વિચાર-બૂલી જઈ સરાખી બને છે તેમને તેમ નહિ થવા દેતાં
ખરી ઉન્નતિકારક કોન્ફરન્સની બાબતો સમજાવવામાં આવે તો કોન્ફરન્સનો
હેતુ પાર પાડવામાં તેઓ સદાપબૂત થયા વિના રહેશે નહિ.

હાલ ધણાજ ધોડા ઠેનો આપણા અમદ્ય ગ્રંથો વાંચવા સમર્થ હશે.
સંસ્કૃત અને માગધી ભાષાનું અજ્ઞાનપણું અને ગુજરાતી ભાષા યા હીંદી
ભાષામાં તેઓના ભાષાંતરની ખોટ એટલે તેનું મુખ્ય કારણ છે. પણ હાલ
ધોડા સમયથી ધર્મનું કારણ મળી આવે છે કે કેટલાએક ગ્રંથોના ભાષાંતર
થતાં જાય છે. થયેલાં ભાષાંતર હળુ થયાં જોઈએ તેના પ્રમાણમાં ધણાંજ
જાણ્યાં છે. તેમજ હાલ થતાં ભાષાંતરો ધણાંજ ધોડાં તેમની કિંમત
વિશેષ રખાય છે; પણ આમ થતું ન જોઈએ. દરેક હિતૈષી ગ્રંથકાર તેમજ

૯૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

ભાષાંતર કરતાંએ સારી પેઠે જાણવું જોઈએ કે થોડી કિંમત રાખવાથી મોટો લાભ થાય છે. જુઓ કે કિશ્કીંયનોનું ધર્મપુસ્તક બાઇબલ ઘણીજ થોડી કિંમતે અને વખતે મફત પણ મળી શકે છે. સ્વધર્મીઓ તેમજ અન્ય ધર્મીઓમાં તેનું વિશેષ વંચાવાનું કારણ પણ તેજ છે. થોડી કિંમતવાળાં પુસ્તકોનો લાભ ઘણા માણસો લાભ શકે છે, પણ આપણામાં તો તેથી કેલટુંજ છે. હું ધારું છું કે જો કેન્દ્ર-રસ પોતેજ આ કામ હાથ લેશે અને સારા વિદ્વાન માણસો પાસે ભાષાંતર કરાવી થોડી કિંમતે ધર્મપુસ્તકો બહાર પાડશે તો લાભ થયા વિના રહેશે નહિ.

મારી નવીન બીન અનુભવી કલમને મદદ વિદ્વાન અને વિચારવંત હિતૈષી પુરોનાં સુચના કરવાના સારસ અને અવિનય માટે હરેક સુખ દાયા કરશે.

જૈન વિદ્યાર્થી.

હીરાચંદ્ર ગુમાનજી બોહાંગ. તારદેવ-મુંબઇ.

વર્તમાન સમાચાર.

બનારસ પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓની વાર્ષિક પરીક્ષા.

બનારસ ખાતે પાઠશાળાની શરૂઆત થયા લગભગ એક વર્ષ થયા આવ્યાથી તા. ૧ લી મેથી તા. ૩૭ મે સુધી ગવર્નમેન્ટ કોલેજના પ્રોફેસર વૈયાકરણ શાસ્ત્રી તાત્કાલિક કૌટુંબિક તથા નૈયાયિક શાસ્ત્રી સીતારામજીએ પરીક્ષા લીધી છે. તેમાં ૨૦ ગ્રહસ્થ વિદ્યાર્થીઓએ વ્યાકરણની પરીક્ષા આપી છે અને ૭ મુનિરાજ પૈકી ૫ મુનિરાજે ન્યાય સંબંધી પરીક્ષા આપી છે જે કે અભ્યાસતો સાતે મુનિરાજ કરે છે. પરીક્ષાનું પરિણામ ઘણું સંતોષકારક આવ્યું છે. પરીક્ષાપત્રક ને તે સંબંધી સવિસ્તર હેતુકાંત આવક વલભજી હીરજી કે જે કલકત્તાથી ખાસ બનારસ આવેલા તેમના તરફથી લખાણ આવેલ છે, પરંતુ તે પ્રમાણે હેતુકાંત બીજા ન્યુરોપેરોમાં પ્રગટ થયેલ

વર્તમાન સમાચાર.

૯૧

હોવાથી આહીં તમામ હેવાલ પ્રગટ ન કરતાં માત્ર તેના સારજ આપ્યો છે. પરીક્ષાનું પરિણામ સંતોષકારક આવવાથી પરીક્ષા આપનાર છોકરાઓને રોકડ રકમનું રૂ. ૧૫૦) ઉપરાંતનું ઇનામ આપવામાં આવ્યું છે. ઇનામ આપવાના મેળાવડા વખતે ખીજા ગૃહસ્થોને પણ મોક્ષાવ્યા હતા. તેમની સમક્ષ મુનિરાજ શ્રીધર્મવિજયજીએ બહુ સારું વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું જેથી સર્વે પ્રસન્ન થયા હતા.

આ પાઠશાળાની સ્થાપનાના ખર્ચ મળતા ઉપરથી જર્મન પ્રોફેસર હર્મન જેકોબી મુનિરાજ શ્રીધર્મવિજયજી ઉપર લખે છે કે—“ તમે આ પાઠશાળા એવી ગૃહ ગતવ્યથી ખોલી નજીવ છે કે જેનો વિદ્વાન થાય અને જૈનશ્રેણી દેશમાં થાય; આપના આવા અભિપ્રાયને વધારી લઈને હું ધન્યવાદ આપું છું અને કહું છું કે તમામ જૈનીઓ એક મત થઈ નાણાં એકઠાં કરી જૈનાચાર્યના બનાવેલા વ્યાકરણ, કાવ્ય, કોષ, અલંકાર અને ન્યાય વિગેરેના ગ્રંથો શોધી કાઢી છપાવી બહાર પાડી તેનો પ્રચાર કરશે ત્યારે જ ખરેખરી જૈનધર્મની જાહેરાત પ્રગટ થશે. તે સાથે જૈનોની માનુષ્યા માગધી કે જે હાલ લુપ્તપ્રાય થઈ ગઈ છે તેનો પુનર્જન્મ કરાવવાની પણ ખાસ આવશ્યકતા છે. ” આ લેખ ઉપરથી આપણા જૈન બંધુઓએ વિચાર કરવાની જરૂર છે કે આપણે ન્યારે આપણી ઉન્નતિમાં બેઠકાર છીએ ત્યારે અન્ય વિદ્વાનો આપણને આપણી ઉન્નતિનો માર્ગ બતાવે છે અને જોઈતી મદદ આપવાને પણ તૈયાર છે તો પછી આપણે કાંઈ વીર્ય દેખાવવાની આવશ્યકતા છે કે નથી ?

આ પાઠશાળાને જો શ્રીમંત વર્ગ તરફથી યોગ્ય મદદ કરવામાં આવશે તો જરૂર તેના શ્રેષ્ઠ ફળ આપવાને આપણે ભાગ્યશાળી થઈશું એ નિઃસંદેહ વાત છે.

૯૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

બનારસ પાઠશાળાનું મુંબઈમાં થયેલ ફંડ.

બનારસ પાઠશાળાની એક વર્ષની કારકિર્દીથી જૈન વર્ગનો બંધોગો બાગ પ્રસન્ન થવાથી તેને વધારે દૃઢ પાયાવાળી બનાવવા માટે ત્યાં શાળાને યોગ્ય એક મકાન લેવાનો નિચાર ચાલતાં શ્રી મુંબઈ નિવાસી શેઠ. વીરચંદલાલ દીપચંદ સી. આર્થ. ઇ. તથા શેઠ. જોડળભાઈ મુળચંદ તે હપ્તીકત ધ્યાન પર લીધી અને પોતાની તરફથી શ્રી બનારસ ખાસ મા-બંધો મોકલીને બનારસ જૈન પાઠશાળા માટે મકાન લેવાની તબતીબ કરી, તેને પાંચવાને ત્યાં એક વિશાળ મકાન ખરીદ કરવાનું મુકરર કરવામાં આવ્યું છે, તેની કિંમતના મુજબે રૂ ૨૫૦૦૦) સદરહુ એ ગૃહસ્થો તરફથી, સરખે બાગે ઉદાર ચિત્તે આપવાનું બંહેર કરવામાં આવ્યું છે. આ બાબત મુકરર કરતા માટે શ્રી બનારસ તરફ ગયેલા આવક વેણીચંદ સુરચંદનું મુંબઈ આવવું થયું અને બ્યારે મકાનનું જોકરા થયું ત્યારે હવે સદરહુ પાઠશાળાનો ખર્ચ એક સારું ફંડ કરી તેના વ્યાજમાં અને વાર્ષિક તેમજ માસીક આવકમાંથી ચાલે તેમ કરવાનો નિચાર તેમને યથો. તેટલા ઉપરથી સદરહુ પાઠશાળાની વ્યવસ્થાપક કમીટીમાંના અમુક અમુક મેમ્બરોને મુંબઈ તેણી પાઠશાળા માટે ફંડ કરવાની શરૂઆત કરવામાં આવી.

સદરહુ ફંડને માટે વેણીચંદલાલ ઉપરાંત શા. હકમચંદ નથુ-લાલ અને પરી. હોટાલાલ ત્રીકમદાસ વીરમગામવાળા, શા. કુંવરજી આણંદજી અને વડીલ મુળચંદ નથુલાલ ભાવનગરવાળા, શા. ભગુ-લાલ કૃતેચંદ જૈનપત્રના અધિપતિ અને શા. નગીનલાલ મંજુલાલ સુરતવાળા વિગેરેએ મળીને પ્રયાસ શરૂ કર્યો. જે પ્રયાસના ફળ તરીકે દ્વિ-તીય જ્યેષ્ઠ વહિ ૫ મુધીમાં ઉપર જણાવેલા મકાન સંબંધી રૂ ૨૫૦૦૦) ઉપરાંત ખીમ્મ રૂ ૨૧૦૦૦) લગભગ ભરાયા છે. તેની વિગત નીચે પ્રમાણે-

વર્તમાન સમાચાર.

૬૩

૧૨૫૦૦) શેઠ ગોકળભાઈ મુળચંદ મારફત.

૭૫૦૦) શા. રવચંદ અમુલખના ત્રસ્ટમાંથી.

૫૦૦૦) શા. વીરચંદ કરમચંદના ત્રસ્ટમાંથી.

૨૫૦૧) શા. રતનજી જીવણદાસની કુંપની.

૧૦૦૦) શેઠ અમરચંદ તલકચંદ માંગરોળવાળા.

૫૦૦) શેઠ દેવકરજી મુળજી.

૫૦૧) શા. જ્ઞાનલાલ વહાલચંદ.

૨૫૧) શા. લલુભાઈ નાયુભાઈ.

૨૦૧) શા. નેમચંદ ભીમજી.

૨૫૦) શેઠ જ્ઞાભાઈ દામજી.

૧૫૩૦) શેઠ ગોકળભાઈ દોલતરામ તરફથી વર્ષ ૨૧૧ સુધી દર
માસે રૂ. ૫૧) આપવાનું કબુલ કર્યું છે.

૧૦૦૦) શેઠ ઝવેરચંદ ગુમાનચંદ તરફથી ૫ વર્ષ સુધી દરવર્ષ
રૂ. ૨૦૦) આપવાનું કબુલ કર્યું છે.

૬૦૦) શા. ભીખાચંદ વસ્તાચંદ પાટણવાળા તરફથી પાંચ
વર્ષ સુધી દરમાસે રૂ. ૧૦) પ્રમાણે આપવા કબુલ કર્યું છે.

આ શિવાપ ખીજી પણુ જે ચાર રકમો પરચુરણ માસીક, એક સાથે,
તેમજ રકોલરશીપ માટે આપવામાં આવી છે તે એકંદર તે ખાતાના હિ-
સાબમાં પ્રગટ થશે.

હજીવ દ્રંડ ભરાવું શરૂ છે. પરંતુ ઝવેરી મંડળ તરફથી કેટલાક કા-
રણને લઈને આગળ ઉપર ભરવાનું ઠરવાથી હાલમાં વધારે રકમ ભરાવા
સંભવ નથી. પરંતુ હવે સદરહુ પાઠશાળાના પાયા મજબુત થયા છે. તેથી

૯૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સર્વે જૈન ભંધુઓએ આ પાઠશાળા તરફ પોતાની દૃષ્ટિ લાંબાવી યોગ્ય રકમ મોકલવા સ્વતઃ ઉત્સાહ ધારણ કરવા યોગ્ય છે.

હાલમાં ત્યાં ૭ મુનિરાજ ને ૨૭ વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કરે છે. આગળ ઉપર બંને પ્રકારની સંખ્યા વધવા સંભવ છે. હાલમાં સુમારે રૂપ૦૦) લગભગ ભારતીક ખર્ચ છે. આગળ ઉપર તે પણ વધવાને કારણ છે.

દુરદેશ જ્ઞાને અભ્યાસ કરવા માટે કિલ્લે ધરાવનાર મુનિરાજ પ્રત્યે તેમજ બાળવિદ્યાર્થીઓ પ્રત્યે તમા મનથી અભ્યાસ કરી સાફ જ્ઞાન દેખાડી આપી જૈનવર્ગના દિલને પ્રસન્ન કરવાની અમારી પ્રાર્થના છે.

જૈનમત સમીક્ષા સંબંધી દીલ્હીમાં આલતો કેસ.

જૈનમતસમીક્ષા નામની અત્યંત નિંદ્રા યુક્તના બનાવનાર લાલા જમનાદાસ યુક્ત, પ્રસિદ્ધ કર્તા આર્ય સમાજના ઉપદેશક શાંભુદત્ત શર્મા અને છાપનાર લાહોરના એક પ્રેસના મેનેજર ઉપર આપણા જનવર્ગ તરફથી પંચજળ ગવર્નમેન્ટે આપેલી પરવાનગી અનુસાર શ્રી દીલ્હી નિવાસી બાબુ પ્યારેલાલ વકીલ તથા લાલા ઇસરીદાસ તરફથી ત્યાંના માનજીજેટની કોર્ટમાં કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે અને તે બાબતના વારંદા નીકળી ઉપર જણાવેલા ત્રણે જણના જમીનો લેવામાં આવ્યા છે.

કેસની શરૂઆત થતાં ત્રણે ત્હોમતદારોએ પોતાનો કેસ લાહોરની કોર્ટમાં ચલાવવા અરજ કરી હતી. પરંતુ તે માંજીજેટે કયુલ ન રાખવાથી તેમણે સુદત માગી હતી, તે પણ ન આપવાથી કેસ ચલાવવામાં આવ્યો છે અને આપણી તરફના સાક્ષીઓ લેવામાં આવ્યા છે. તે સાક્ષીઓને સામા પક્ષ તરફથી સવાલો પૂછવાનું સુક્તતવી રાખવામાં આવ્યું છે. તેઓએ દી-

જૈનમત સમીક્ષા સંબંધી દીલ્હીમાં ચાલતો કેસ. ૬૫

દ્વીતીય કેસ ટ્રાન્સક્રર કરવા માટે લાદોરની કોર્ટમાં ચરજ કરી છે, તેની મુદત તા. ૧૭ મી જુલાઈનો છે, તે દિવસે કેસ ક્યાં ચલાવવો તેનો નિર્ણય થશે.

આ કેસ આખા જૈનવર્ગ તરફથી ચલાવવામાં આવે છે તેમાં શ્રવેતાંબરી, દીગંબરી કે હુંદીઆ વિગેરે જૈનોનો જુદો વિભાગ પાડવામાં આવેલો નથી. કારણકે સદરહુ યુક્તા લેખકે પણ સમુદાયે જૈનધર્મ ઉપરજ આક્ષેપ કરેલા છે. દાવગાં મુખ્ય ભાગ આપણા દીગંબર જાઇઓ બળવે છે. પરંતુ આખા જૈનતાંબર જાઇઓએ પણ તેમાં તન ગન ધનથી પ્રયાસ કરવાની નરર છે. સારા હુશીઆર વપરાત બારીકરો રોકી, જૈન ધર્મના વિદ્વાન મુનિરાજ, યતિઓ કે શ્રાવકોને ત્યાં મોઢલી, દ્રવ્ય સંબંધી પૂરતી મદદ આપવી ઘટે છે. આ કેસ કાંઈ સામાન્ય નથી, આવી કનિષ્ઠ યુક જૈન ધર્મના સંબંધમાં ને કાંઈ પણ લખાયેલ કે છપાયેલ હોય તો આ પહેલીજ છે. આ યુક્તું કાંઈ પણ પૃષ્ઠ કે પારીઆદ વાંચતા જૈન ધર્મ તરફ અંશે પણ લાગણી ધરાવનારના શ્વાંટા ઉભા રહ તેમાં લાલ્ય લાગે તેમ છે. આ યુક્તા પ્રસિદ્ધ કર્તાને યોગ્ય શિક્ષાએ પહોંચાડવાની દરેક જૈનજંધુની સ્વશક્તિ અનુસાર સરખી ફરજ છે. મુનિમહારાજનોએ પણ આ બાબતમાં કિંચિત્ પણ ઉપેક્ષા ધરાવતા જેવું નથી, દ્રવ્યવાનોએ આ વખત કંજુસાઈ કરવા જેવું નથી અને વિદ્વાનોએ જરા પણ પાછી પાની કરવા જેવું નથી.

આ બાબતમાં જે જૈન જંધુઓ છતી શક્તિએ કાંઈપણ પ્રમાદ કરશે તો તે સ્પષ્ટપણે વીર્યાંતરાયનો બંધ કરશે એટલુંજ નહીં પણ પોતાના સન્મકતને મલીન કરશે એમ અગાર માનવું છે. હાલ આ સંબંધમાં વિશેષ લખવાની જરૂર નથી.

૯૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ત્રીજી જૈન કોન્ફરન્સની વડોદરા ખાતે ચાલી રહેલી તૈયારી.

વડોદરા એક દેશી રાજ્ય છે અને ત્યાંના રાજકર્તા મહારાજા શા-
યાજીરાવ ગાયકવાડ વિશ્વાવિહારી હોઈ તે આખા મેળાવડાએને અંતઃક-
રણથી ચલાનારા છે. વડોદરાની જૈન કોમ્યુનીટીના આગેવાન ઝવેરી કૃતેલાઈ
અમોચંદ તથા વૈદ હીરાભાઈ દસપતભાઈ વિગેરે એ તા. ૨૪-૫-
૧૯૦૪ના રોજ એક અરજી શ્રીમંત સરકારને કોન્ફરન્સના મેળાવડા સંબંધી
અનેક પ્રકારના સાધનો મળવા માટે અને કેટલીક અત્યુદ્ગતા કરી આપવા
માટે આપેલી, તેનો ઉત્તર શ્રીમંત સરકારની દીવાન ઓફીસ તરફથી તા.
૧૭-૬-૧૯૦૪ના રોજ ધણો સંતોષકારક મળ્યો છે. આ અરજી અને જવાબ
મુબાઈ સમાચાર વિગેરેમાં સંવિસ્તર પ્રગટ થયેલ હોવાથી અમે અહીં આપેલ નથી.

ઉપરની હકીકત ઉપરથી વડોદરા ખાતે આપણી કોન્ફરન્સનો મેળાવડો
તેા ધણો સંતોષકારક થશે એવી ખાત્રી થાય છે. હવે તે મેળાવડામાં કાર્પ
હંયા પ્રકારના થાય અને તેનો અગત્ય બહુ સારી રીતે થાય તે બેનવાની
હજારો રહે છે, તે સાથે આપણા જનરલ સેક્રેટરી સાહેબો પોતાની તરફનો
વાર્ષિક રીપોર્ટ પણ બહુ સંતોષકારક રજુ કરી શકે એમ થયેલું બેનવાની
હમ્મી રહ્યા કરે છે. હવે આપણને મળવાને પાંચ છ માસનો વિલંબ છે,
તેટલા વખતમાં અંતઃકરણથી કર્તવ્યપણે ધારણે તો આપણા માનવંતા
જનરલ સેક્રેટરીઓ બહુ સારું કૃળ બતાવી જૈન સમુદાયના ચિત્તને સંતોષ
પમાડી શકશે એમ અમારું માનવું છે. આશા છે કે તેઓ આ બીના પોતાના
ખુદ લક્ષ્યો સેશે અને પોતાની ફરજ બજાવવા તત્તન મન ધનથી તત્પર થશે.

વચારવુ.

ઘટાડેલી કિંમત.

- નીચે જણાવેલી બુકોની કિંમત ઘટાડવામાં આવી છે.
- ૧ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ સ્તંભ ૫ થી ૬ નું ભાષાંતર. (ભાગ ૨ જો) ૩.૨૦ નો ૩.૧૧૧
 - ૨ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર પર્વ ૧૦ માં નું ભાષાંતર. વિભાગ ૭ એ. ૩.૧૧૧ નો ૩.૧૧૧
 - ૩ શ્રી પાંચ પ્રતિક્રમણ સુત્ર નવ સ્મરણાદિ મૂળ. હાલમાં અમારી તરફથી નવી છપાવી પાકી બાંધવામાં આવી છે. પરચુરણ માહક માટે તેની કિંમત ૩.૦—૮—૦ હતી તેના ૩૦—૬—૦ જૈનશાળામાં તથા ધનામ માટે ૩.૦—૬—૦ હતી તેના ૩.૦—૫—૦

નવી બુકોની જાહેર ખર્ચ.

- અમારી તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલા વેચાણ બુકોના લીસ્ટ તથા તેના વધારા ઉપરાંત નીચેની બુકો પણ અમારી ઓફીસમાંથી મળશે.
- ૧ શ્રી ચંદ્રભાગ રાસ અર્થ સહિત. ૨—૮—૦
 - ૨ શ્રી પ્રમાણનયતત્વાલોકાલંકાર ગ્રંથ મૂળ શ્રી બનારસ જૈન પાઠશાળા તરફથી હાલમાં છપાયેલ છે. ૦—૭—૦
 - ૩ શ્રી આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર (જુદા પાના) ૦—૫—૦
 - ૪ શ્રી બે પ્રતિક્રમણ સુત્ર ગુજરાતી શીલા છાપની મોટા અક્ષર વાળી અમારા તરફથી છપાવવામાં આવી છે. પરચુરણ માહક માટે. ૮—૨—૬ જૈનશાળામાં તથા ધનામ માટે. ૦—૨—૦
 - શ્રી રત્નચંપર રત્નવતી કથા. ૮—૪—૦
 - અમારી પ્રથમ છપાવેલી બુકોમાંથી થોડી થોડી બુકો નીચે જણાવેલી જાતની આવી છે તે વેચવાની છે.
 - શ્રી ઉપમિતિ ભવપ્રપંચ ભાષાંતર ૧—૦—૦
 - શ્રી ચંદ્રશેખરનો રાસ. ૧—૦—૦
 - શ્રી ડુંઢક હિતશિક્ષા (ગમ્પદિપિકા સમીર) ૮—૮—૦
 - શ્રી શુદ્ધ સિદ્ધાંત સમાચારી. ૦—૮—૦
 - શ્રી પૂર્વદેશ તીર્થ સ્તવનાવળી (પાકા પુઠાની) ૦—૫—૦
 - શ્રી સમકિત વિષે નિબંધ. (હિંદુસ્થાનીમાં) ૦—૬—૦
 - શ્રી ચરિતાવળી ભાગ ૧ લો. ૧—૪—૦

૧૩ મુનિ જુદિય'દછ ચરિત્ર.
૧૪ માં કેશવીઆછ તીર્થનો વૃતાંત.
૧૫ શ્રી પાર્શ્વનાથનો વિવાહલો.

૦—૪—૦
૦—૨—૦
૦—૨—૦

સભાના નવી મેમ્બરો.

(પ્રથમ થયા છતાં નામ બહાર પાડેલ નહીં તે મુદ્દા)
લાઇફ મેમ્બર.

અમરચંદ ઘેલાભાઈ ભાવનગર
શ્રી. મોતીચંદ ઓધવજી "

પહેલા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બર.

૩ શ્રી. સાકેરચંદ માણેકચંદ ધડીઆળી મુંબઈ
૪ શ્રી. વાડીભાઈ પુનમચંદ શ્રી રાંધણપુર લાલ મુંબઈ

જૈનધર્મ પ્રકાશના કાયમી આહક.

૧ સંઘવી નેજીશીભાઈ દુલ્લચંદ લખતર રૂ.૨૦) આબંધા છે.

શ્રી પાલીતાણામાં ભાટ લોકોનો જીલમ.

અશાક શુદ્ધ ૩ શુક્રવારની સાંજે શ્રી પાલીતાણા માંડેતા શ્રી આદીધર લગવાનના દેરાસરમાં થાળ આપ્યા મુકવાનું કહેતાં એકદમ ભાટ લોકોએ કારખાનાના નોકરોની ઉપર હુમલો કરી પોતાના સાચીત બીજા સંઘ્યાખંધ ભાટો (સી પુરેપો) ને લાકડાઓ સાથે બોલાવી તોડાન મચાવી મુક્યું હતું. કારખાનાના કેટલાક નોકર શીપાઈ વિગેરેને પુરંકળ વાગ્યું છે. અખત યાત્રાળુ વર્ગે ખાસ ધ્યાન આપવાની આવશ્યકતા છે. કારણકે ભાટલોકો દિન પરદિન વધારે અગર્યાદ થતા જાય છે. કારખાનાનું બહુ માન બીલકુલ જળવતાનથી, આશાતનારો અનેક પ્રકારની નિશંક કર્યા જાય છે. અપણાથીજ પુરૂ થયે તેમજ આપણી સામેજ ઉપરોગ કરે છે. આ બાબતમાં જ્યાંસુધી તેઓ પોતાની ચાલ પૂરેપૂરી મુદ્દારે નહીં ત્યાંસુધીને માટે તેની બાબતમાં સખ્ત પગલાં ભરવાની જરૂર છે. આવકના રસ્તાએ અંધ થયા શિવાય તેઓની આંખ ઉઘડવાની નથી. આ બાબતના અખર આવતા ભાવનગરના સંઘે એ બાબતમાં સખ્ત ઠરાવ કર્યો છે. બીજા શહેરના સંઘોએ પણ એ બાબત ધ્યાન પર લઈ તાત્કાળિક ઠરાવો કરવાની જરૂર છે. આ બાબત અખર અમારી તરફ મોકલાવશે તો તે અમે પ્રગટ કરશું.